

Downloaded via the EU tax law app / web

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

9. února 2017(*)

„řízení o p?edb?žné otázce – DPH – Sm?rnice 2006/112/ES – ?lánky 131 et 138 – Podmínky osvobození dodání uvnit? Spole?enství od dan? – Systém vým?ny informací o DPH (VIIES) – Neexistence registrace po?izovatele – Odep?ení osvobození od dan? – P?ípustnost“

Ve v?ci C?21/16,

jejímž p?edm?tem je žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce na základ? ?látku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) [da?ový arbitrážní tribunál (centrum správní arbitráže), Portugalsko] ze dne 30. listopadu 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 15. ledna 2016, v ?ízení

Euro Tyre BV – Sucursal em Portugal

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SOUDNÍ DV?R (devátý senát),

ve složení E. Juhász, p?edseda senátu, K. Jürimäe (zpravodajka) a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kancelá?e: A. Calot Escobar,

s p?ihlédnutím k písemné ?ásti ?ízení,

s ohledem na vyjád?ení p?edložená:

- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, R. Campos Lairesem a M. Figueiredem, jako zmocn?nci,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocn?ncem,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a G. Braga da Cruzem, jako zmocn?nci,

s p?ihlédnutím k rozhodnutí, p?ijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout v?c bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 131 a 138 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daní z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“), jakož i zásady proporcionality.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Euro Tyre BV – Sucursal em Portugal (dále jen „Euro Tyre“) a Autoridade Tributária e Aduaneira (daňový a celní orgán, Portugalsko), který se týká odepření tohoto úřadu osvobodit od daní z přidané hodnoty (DPH) několik operací, které Euro Tyre označila za dodání zboží uvnitř Společenství.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice o DPH

3 Podle čl. 9 odst. 1 směrnice o DPH se „osobou povinnou k dani“ rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti. „Ekonomická činnost“ je v tomto ustanovení definována jako veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Uvedené ustanovení uvádí, že za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z ní.

4 Podle článku 131 této směrnice:

„Osvobození od daní podle kapitol 2 až 9 se uplatní, aniž jsou dotčeny jiné předpisy Společenství, a za podmíněk, které členské státy stanoví k zajištění správného a jednoduchého uplatnění těchto osvobození a k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem či zneužití daňového režimu.“

5 Článek 138 odst. 1 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy osvobodí od daní dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř Společenství, prodávajícím nebo poskytovatelem nebo na účet jednoho z nich, uskutečněné pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.“

6 Článek 213 odst. 1 též směrnice stanoví:

„Každá osoba povinná k dani oznámí zahájení, změnu nebo ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani.“

Členské státy umožní a mohou i vyžadovat podávání těchto oznámení elektronickými prostředky v souladu s podmínkami, které stanoví.“

7 Článek 214 odst. 1 směrnice o DPH uvádí:

„Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby bylo následujícím osobám přiděleno osobní identifikační číslo:

a) každé osobě povinné k dani s výjimkou osob uvedených v čl. 9 odst. 2, která uskutečňuje na jejich území dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při kterých jí vzniká nárok na odpočet daní, kromě dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při nichž daň odvádí podle článků 194 až 197 a

článku 199 výhradně poskytovatel nebo příjemce;

b) každé osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která uskuteční poskytnutí zboží uvnitř Společenství, jež jsou předmětem daně podle čl. 2 odst. 1 písm. b), nebo která využila možnost uvnitř Společenství předmětem daně podle čl. 3 odst. 3;

[...]"

Nařízení (ES) č. 1798/2003 a (EU) č. 904/2010

8 Podle čl. 27 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92 (Úř. věst. 2003, L 264, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 392):

„Každý členský stát provozuje elektronickou databázi se seznamem osob, kterým bylo přiděleno identifikační číslo pro účely DPH v daném členském státě.“

9 Nařízení č. 1798/2003 bylo s účinností od 1. ledna 2012 zrušeno nařízením Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, s. 1).

10 Článek 17 odst. 1 tohoto posledně uvedeného nařízení stanoví:

„Každý členský stát uchovává v elektronickém systému tyto údaje:

a) informace shromažďované na základě hlavy XI kapitoly 6 směrnice [o DPH];

b) údaje o totožnosti, síle, právní formě a adresy osob, jimž přidělil identifikační číslo pro účely DPH, které byly shromážděny na základě článku 213 směrnice [o DPH], a dále datum přidělení tohoto čísla;

[...]"

Portugalské právo

11 Regime do IVA das Transações Intracomunitárias (systém DPH pro plnění uvnitř Společenství, dále jen „RITI“) provádí pravidla týkající se plnění uvnitř Společenství vycházející ze směrnice o DPH do portugalského práva.

12 Podle čl. 14 písm. a) RITI jsou od DPH osvobozena:

„[D]odání zboží uskutečňovaná některou z osob povinných k dani uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. a), pokud je zboží prodávajícím, poskytovatelem nebo na účet jednoho z nich poskytovateli odesláno nebo přepraveno z vnitrostátního území do jiného členského státu za předpokladu, že poskytovatelem je fyzická nebo právnická osoba registrovaná pro účely daně z přidané hodnoty v jiném členském státě, která pro poskytnutí zboží použila své daňové identifikační číslo a která v uvedeném členském státě podléhá režimu daně z poskytnutí zboží uvnitř Společenství.“

Spor v povodním řízení a pedbžné otázky

13 Euro Tyre je portugalskou pobočkou nizozemské společnosti Euro Tyre BV. Je síňá v oblasti dovozu, vývozu a uvádění pneumatik různých značek na trh pro maloobchodní prodejce v Portugalsku a ve Španělsku. Na španělském trhu uskutečňuje své prodeje řásteň přímou a řásteň prostřednictvím distributora, a sice společnosti Euro Tyre Distribución de Neumáticos

SL.

14 Původní řízení se týká vícero prodejů uskutečněných v průběhu období mezi lety 2010 a 2012 v rámci Euro Tyre Distribución de Neumáticos. V době těchto prodejů byla poslední uvedená společnost registrována jako osoba povinná k dani pro účely DPH ve Španělsku. Naopak v tomto členském státě ještě nepodléhala režimu zdanění pořízení uvnitř Společenství ani nebyla zapsána do systému výměny informací o DPH (VAT Information Exchange System, dále jen „systém VIES“). Až dne 19. března 2013 jí španělské daňové orgány přidělily status hospodářského subjektu uvnitř Společenství a zapsaly ji do tohoto systému s účinností od 1. března 2012.

15 Euro Tyre deklarovala uvedené prodeje jako dodání uvnitř Společenství, osvobozená od daně podle čl. 14 písm. a) RITI.

16 V návaznosti na daňovou kontrolu týkající se let 2010 až 2012 se však Inspeção Tributária (orgán daňové kontroly, Portugalsko) domníval, že podmínky pro osvobození od daně stanovené v čl. 14 písm. a) RITI nebyly splněny, protože v době dotčených prodejů nebyla Euro Tyre Distribución de Neumáticos ve Španělsku ani registrována k provádění plnění uvnitř Společenství, ani zapsána v systému VIES.

17 Následně daňový a celní orgán přikročil k domněnky DPH dlužné společností Euro Tyre za roky 2010 až 2012, zvýšené o úroky z prodlení.

18 Euro Tyre tyto domněnky napadla. Po zamítnutí jejího návrhu na nový přezkum a jejího rozkladu, se obrátila na předkládající soud. Před tímto soudem tvrdila, že podmínka uvedená v čl. 14 písm. a) RITI, podle níž pořizovatel musí patřit do režimu daně z pořízení zboží uvnitř Společenství a být zapsán v systému VIES, pramení z nesprávného provedení směrnice o DPH. Taková podmínka totiž není uvedena v čl. 138 této směrnice a představuje nanejvýš formální požadavek stanovený pouze Portugalskou republikou.

19 Předkládající soud se ptá, zda osvobození dodání uvnitř Společenství podle čl. 138 odst. 1 směrnice DPH lze podřídit podmínce, aby pořizovatel, který má své sídlo v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, byl registrován v prvním uvedeném státě pro plnění uvnitř Společenství a aby byl uveden v systému VIES.

20 V tomto ohledu tento soud poznamenává, že od března 2010 Euro Tyre Distribución de Neumáticos byla pro účely DPH registrována ve Španělsku pod identifikačním číslem, které se uvádělo na všech fakturách týkajících se dotčených prodejů, jakož i souvisejících souhrnných hlášení. Naopak v době těchto prodejů tato společnost, která je osobou povinnou k DPH, nespadala do režimu zdanění pořízení uvnitř Společenství a nebyla zapsána v systému VIES. Euro Tyre si této faktické situace byla vědoma, ale očekávala, že španělské daňové orgány poskytnou společnosti Euro Tyre Distribución de Neumáticos se zprávnou účinností status hospodářského subjektu uvnitř Společenství. Kromě toho portugalská daňová správa údajně měla za to, že v dané věci ze strany Euro Tyre nejde o daňové úniky ani o vyhýbání se daňovým povinnostem.

21 Za těchto podmínek se Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) [daňový arbitrážní tribunál (centrum správní arbitráže), Portugalsko] rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba články 131 a čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH vykládat v tom smyslu, že u dodání zboží uvnitř Společenství brání tomu, aby daňová správa členského státu odepřela osvobození od DPH převodci zboží s bydlištěm v tomto členském státě na základě toho, že pořizovatel s

bydlištěm v jiném členském státě není zapsán v systému VIES ani v této zemi nepodléhá režimu daně z pořízení zboží uvnitř Společenství, i když v době dodání má platné identifikační číslo pro účely DPH v tomto jiném členském státě, přičemž toto číslo bylo použito na fakturách u těchto plnění, pokud jsou kumulativně splněny vztahující podmínky pro dodání zboží uvnitř Společenství, tedy pokud právo nakládat s takovým zbožím v postavení vlastníka bylo převedeno na pořizovatele a pokud prodávající potvrdí, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu a že na základě takového odeslání nebo přepravy totéž zboží fyzicky opustilo území členského státu zahájení [odeslání nebo přepravy] a je určeno pořizovateli, jenž je osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení [odeslání nebo přepravy] zboží?

2) Brání zásada proporcionality tomu, aby byl čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH vykládán v tom smyslu, že je třeba odmítnout osvobození od DPH v případě, že převodci s bydlištěm v jednom členském státě je známo, že pořizovatel s bydlištěm v jiném členském státě, aťkoli je v tomto jiném členském státě držitelem platného identifikačního čísla pro účely DPH, není zapsán v systému VIES ani v této zemi nepodléhá režimu daně z pořízení zboží uvnitř Společenství, ale očekává, že bude se zpětným účinkem zapsán jako hospodářský subjekt uvnitř Společenství?“

K předložným otázkám

22 Svými otázkami, které je třeba posuzovat společně, se předkládající soud v podstatě táže, zda články 131 a článek 138 odst. 1 směrnice o DPH musejí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby daňová správa členského státu odepřela osvobození od DPH pro dodání uvnitř Společenství z důvodu, že v době tohoto dodání pořizovatel, s bydlištěm nebo sídlem na území členského státu určení a držitel identifikačního čísla pro účely DPH platného pro operace v tomto státě, není zapsán v systému VIES ani se na něj nevztahuje režim zdanění pořízení uvnitř Společenství. Uvedený soud se rovněž táže, zda čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH vykládaný ve světle zásady proporcionality brání takovému odmítnutí, pokud prodávající v důvodu okolností, jimiž se vyznačuje situace pořizovatele ve vztahu k DPH a byl přesvědčen, že později bude pořizovatel zapsán jako hospodářský subjekt uvnitř Společenství se zpětnou účinností.

23 Rovnou je třeba připomenout, že čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH upravuje povinnost členských států osvobodit od daně dodání zboží splňující podmínky, které jsou v něm vyjmenovány (rozsudek ze dne 9. října 2014, Traim, C-492/13, EU:C:2014:2267, bod 46).

24 Podle tohoto ustanovení členské státy osvobodí od daně dodání zboží, které bylo odesláno nebo přepraveno mimo jejich území, avšak uvnitř Společenství, prodávajícím nebo pořizovatelem nebo na účet jednoho z nich, skutečné pro jinou osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, která jedná jako taková, v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

25 Podle ustálené judikatury Soudního dvora lze osvobození dodání zboží uvnitř Společenství uplatnit pouze tehdy, jestliže právo nakládat s tímto zbožím jako vlastník bylo převedeno na pořizovatele, jestliže prodávající prokáže, že uvedené zboží bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, a opustilo-li toto zboží v důsledku tohoto odeslání nebo přepravy fyzicky území členského státu dodání (rozsudek ze dne 6. září 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, bod 31 a citovaná judikatura).

26 V projednávané věci ze skutečností uvedených v předkládacím rozhodnutí vyplývá, že položené otázky vycházejí z předpokladu, podle nichž hmotněprávní podmínky pro dodání uvnitř Společenství ve smyslu čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH, jak byly připomenuty v bodech 24 a 25 tohoto rozsudku, byly splněny. Osvobození od DPH bylo odmítnuto z jediného důvodu, že pořizovatel nebyl v době prodeje dotčených v povodním řízení ve Španělsku registrován k

provádění plnění uvnitř Společenství a nebyl zapsán v systému VIES. Pořizovatel má v tomto členském státě přiděleno pouze identifikační číslo pro účely DPH platné k provádění plnění v uvedeném státě, a nikoli k provádění plnění uvnitř Společenství.

27 V tomto ohledu je třeba uvést, že v rámci předchozí úpravy zdanění obchodu v rámci Unie zajisté je účelem identifikace osob povinných k DPH prostřednictvím osobních čísel rovněž usnadnit určení členského státu, v němž dochází ke konečné spotřebě dodaného zboží (rozsudky ze dne 6. září 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, bod 57, a ze dne 14. března 2013, Ablesio, C-527/11, EU:C:2013:168, bod 19). Článek 214 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH totiž ukládá členským státům povinnost přijmout všechna opatření nezbytná k tomu, aby bylo přiděleno osobní identifikační číslo každé osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která uskuteční pořízení zboží uvnitř Společenství.

28 Zápis osob povinných k dani provádějících plnění uvnitř Společenství v systému VIES má v tomto kontextu také nepochybný význam. Cílem tohoto systému je umožnit hospodářským subjektům dosáhnout potvrzení identifikačního čísla pro účely DPH od jejich obchodních partnerů a vnitrostátním daňovým správám kontrolovat operace v rámci Společenství a zjistit případné nesrovnalosti. Uvedený systém tak odpovídá požadavku stanovenému v článku 27 nařízení č. 1798/2003 a od 1. ledna 2012 v článku 17 nařízení č. 904/2010, že členské státy provozují elektronickou databázi se seznamem osob, kterým bylo přiděleno identifikační číslo pro účely DPH.

29 Avšak ani znění čl. 138 odst. 1 směrnice 2006/112, ani judikatura uvedená v bodě 31 tohoto rozsudku nezmiují mezi věcnými hmotněprávními podmínkami pořízení uvnitř Společenství, které jsou taxativně vyjmenovány, povinnost pořizovatele mít identifikační číslo pro účely DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, bod 59) ani *a fortiori* povinnost pořizovatele být registrován k provádění plnění uvnitř Společenství a být zapsán v systému VIES.

30 Na rozdíl od toho, co v podstatě uvedly portugalská a polská vláda před Soudním dvorem, nelze takové povinnosti vyvodit z podmínky, podle níž pořizovatel musí být osobou povinnou k dani, která jedná jako taková v jiném členském státě než ve státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží (viz obdobný rozsudek ze dne 27. září 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, bod 40).

31 Definice osoby povinné k dani uvedená v článku 9 odst. 1 směrnice o DPH se však týká výlučně osoby, která na jakémkoli místě vykonává samostatnou ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti, aniž toto postavení podřizuje tomu, zda tato osoba má identifikační číslo pro účely DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, bod 49 a citovaná judikatura), případně specifickým k provádění plnění uvnitř Společenství, nebo že je uvedena osoba zapsána v systému VIES. Kromě toho z judikatury Soudního dvora vyplývá, že osoba povinná k dani jedná v tomto postavení, pokud uskutečňuje plnění v rámci své zdanitelné činnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, bod 49 a citovaná judikatura).

32 Proto ani získání platného identifikačního čísla pro účely DPH k provádění plnění uvnitř Společenství pořízovatelem ani zapsání pořízovatele v systému VIES nepředstavují včcné hmotněprávní podmínky pro osvobození dodání uvnitř Společenství od DPH. Jde pouze o formální požadavky, které nemohou zpochybnit právo prodávajícího na osvobození od DPH, protože včcné hmotněprávní podmínky dodání uvnitř Společenství jsou splněny (viz obdobné rozsudky ze dne 6. září 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, bod 60; ze dne 27. září 2012, VSTR, C-587/10, EU:C:2012:592, bod 51, a ze dne 20. října 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 40).

33 V tomto ohledu je třeba připomenout, že jelikož směrnice o DPH neobsahuje konkrétní ustanovení stran dčkaz, které musí osoby povinné k dani předložit, aby mohly mít nárok na osvobození od DPH, přísluší členským státům, aby v souladu s člankem 131 této směrnice stanovily podmínky, za kterých osvobodí dodání uvnitř Společenství od daní, za účelem zajištění správného a jednoduchého uplatnění uvedených osvobození a zabránění jakýmkoli dačovým únikům, vyhýbáním se dačovým povinnostem a jakýmkoli přípádným zneužitím. Při výkonu svých pravomocí však členské státy musí dodržovat obecné právní zásady, které jsou součástí unijního právního řádu (rozsudky ze dne 6. září 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, bod 36 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 9. října 2014, Traum, C-492/13, EU:C:2014:2267, bod 27).

34 Podle judikatury Soudního dvora vnitrostátní opatření jde nad rámec toho, co je nutné pro zajištění správného výběru daní, jestliže v podstatě podmičuje nárok na osvobození od DPH dodržením formálních povinností, aniž zohledňuje včcné hmotněprávní požadavky, a zejména aniž se zabývá otázkou, zda tyto požadavky byly splněny. Plnění totiž musí být zdaněna s ohledem na své objektivní vlastnosti (rozsudek ze dne 20. října 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 37 a citovaná judikatura).

35 Pokud jde o objektivní charakteristiky dodání zboží uvnitř Společenství, z bodů 23 až 25 tohoto rozsudku vyplývá, že pokud dodání zboží splňuje požadavky stanovené v čl. 138 odst. 1 směrnice o DPH, je tento převod osvobozen od DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. října 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 38 a citovaná judikatura).

36 Z toho plyne, že zásada dačové neutrality si žádá, aby osvobození od DPH bylo příznáno, jestliže jsou splněny včcné hmotněprávní požadavky, i když osoby povinné k dani nevyhověly určitým požadavkům formálním (viz rozsudek ze dne 20. října 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 39).

37 Proto správa členského státu v zásadě nemůže odmítnout osvobození dodání zboží uvnitř Společenství od DPH pouze z důvodu, že pořízovatel není ani zapsán v systému VIES ani se na něj nevztahuje režim zdanění pořízení uvnitř Společenství.

38 Proto je třeba uvést, že podle judikatury Soudního dvora existují pouze dva případy, v nichž může nedodržení formálního požadavku mít za následek ztrátu nároku na osvobození od DPH (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. října 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 43).

39 Zaprvé zásady dačové neutrality se za účelem osvobození od DPH nemůže dovolávat osoba povinná k dani, která se úmyslně podílela na dačovém podvodu, který ohrozil fungování společného systému DPH (viz rozsudek ze dne 20. října 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 44 a citovaná judikatura).

40 Z tohoto důvodu je třeba uvést, že podle judikatury Soudního dvora není v rozporu s

unijním právem požadavek, aby subjekt jednal v dobré víře a přijal všechna opatření, která po něm mohou být rozumně požadována k zajištění toho, aby plnění, které uskutečňuje, nevedlo k jeho úasti na dařovém podvodu (rozsudek ze dne 6. září 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, bod 48 a citovaná judikatura). Kdyby dotyčná osoba povinná k dani vřdla nebo mřla vřdt, že plnění, které uskutečnila, bylo souřástí dařového podvodu, jehoř se dopustil pořizovatel, a pokud nepřijala veřkerá opatřeni, která po ní mohla být rozumně požadována k zabránění tomuto dařovému podvodu, musel by být odmítnut její nárok na osvobození od DPH (rozsudek ze dne 6. září 2012, Mecsek-Gabona, C-273/11, EU:C:2012:547, bod 54).

41 V projednávané vřci samotná okolnost uváděná předkládajícím soudem, že prodávající si byl jednak vřdom skutečnosti, že v dobř operací pořizovatel nebyl zapsán v systému VIES ani se na něj nevztahoval režim zdanění pořizení uvnitř Spoleřenství, a jednak byl přesvědčen, že pořizovatel bude později zapsán jako hospodářský subjekt uvnitř Spoleřenství se zpřtnou úinností, nemřže vnitrostátnímu dařovému orgánu umožnit odmítnout osvobození od DPH. Z údajř ve spisu předloženém předkládajícím soudem a uvedených v bodř 20 tohoto rozsudku totiž vyplývá, že ze strany spoleřenosti Euro Tyre v daném připadř neřlo o dařové podvody ani o vyhřbání se dařovým povinnostem.

42 Zároveř mřže porušení formálního požadavku vést k odepřeni osvobození od DPH, pokud toto porušení má za následek nemořnost předloženi spolehlivého dřkazu o splnění vřcných hmotněprávních požadavků (viz rozsudek ze dne 20. řijna 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 46 a citovaná judikatura).

43 V projednávané vřci, jak v podstatř vyplývá z bodu 26 tohoto rozsudku, položené otázky vycházejí z předpokladu, podle něhoř materiální podmínky dodání uvnitř Spoleřenství ve smyslu řl. 138 odst. 1 smřrnice o DPH byly splněny. Kromř toho řádná skutečnost ve spisu předloženém Soudnímu dvoru neuvádí, že porušení formálního požadavku v přvodním řizení bránilo konstatování, že jde o takový připad. Je vřak na předkládajícím soudu, aby v tomto ohledu provedl nezbytná ovřřeni.

44 Ve svřtle předcházejících úvah je třeba na položené otázky odpovřdt tak, že řlánek 131 a řl. 138 odst. 1 smřrnice o DPH musejí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby dařová správa řlenského státu odepřela osvobození od DPH pro dodání uvnitř Spoleřenství pouze z dřvodu, že v dobř tohoto dodání pořizovatel s bydliřřm nebo sídlem na území řlenského státu urřeni a držitel identifikačního řísla pro úřely DPH platného pro operace v tomto státř není zapsán v systému VIES ani se na něj nevztahuje režim zdanění pořizení uvnitř Spoleřenství, ařkoli neexistuje řádná vářná indicie naznařující existenci dařových podvodř a je prokázáno, že jsou splněny vřcné hmotněprávní podmínky pro osvobození od danř. V tomto připadř řl. 138 odst. 1 smřrnice o DPH vykládaný ve svřtle zásady proporcionality rovnřř brání takovému odepřeni, pokud prodávající vřdřl o okolnostech, jimiř se vyznařuje situace pořizovatele ve vztahu k DPH, a byl přesvědčen, že později bude pořizovatel zapsán jako hospodářský subjekt uvnitř Spoleřenství se zpřtnou úinností.

K nákladřm řizení

45 Vzhledem k tomu, že řizení má, pokud jde o úřastníky přvodního řizení, povahu incidenčního řizení ve vztahu ke sporu probíhajřcímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řizení přisluřný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádřeni Soudnímu dvoru než vyjádřeni uvedených úřastníků řizení se nenahrazují.

Z třchto dřvodř Soudní dvřr (devátý senát) rozhodl takto:

řlánek 131 a řl. 138 odst. 1 smřrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o spoleřeném systému danř z přidané hodnoty musejí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby dařová správa řlenského státu odepřela osvobození od danř z přidané hodnoty

pro dodání uvnitř Společenství pouze z důvodu, že v době tohoto dodání poskytovatel s bydlištěm nebo sídlem na území členského státu určení a držitel identifikačního čísla pro účely daně z přidané hodnoty platného pro operace v tomto státě není zapsán v systému výměny informací o dani z přidané hodnoty ani se na něj nevztahuje režim zdanění poskytnutí uvnitř Společenství, ačkoli neexistuje žádná vážná indicie naznačující existenci daňových podvodů a je prokázáno, že jsou splněny všechny hmotněprávní podmínky pro osvobození od daně. V tomto případě čl. 138 odst. 1 této směrnice vykládaný ve světle zásady proporcionality rovněž brání takovému odepření, pokud prodávající v době okolnostech, jimiž se vyznačuje situace poskytovatele ve vztahu k dani z přidané hodnoty, a byl přesvědčen, že později bude poskytovatel zapsán jako hospodářský subjekt uvnitř Společenství se zpětnou účinností.

Podpisy.

* Jednací jazyk: portugálština.